

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi pôli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold.; pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrt leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani v sredo 4. septembra 1878.

Obseg: Naprej, slavenski jug! — Smrt ogršici v ajdi. — Gospodarske skušnje. — Gospodarske novice. — Šolska letina. — Košuta. — Nov jugoslavenski časnik. — Več svitlobe, več svitlobe! — Mnogovrstne novice. — Naši dopisi. — Novičar.

Naprej, slavenski jug!

Naprej, naprej, žareči meč osvete,
Slavenski Jug, junaška kri!
Naprej, naprej, postojne serda vnete,
V oserčje zmot, čez reke tri!
Čez reke tri v ostudni stan drakona
Ukaže vam očestva glas,
Zastavljena je tam slavenska krona,
Rešite jo, je zadni čas!

Sej tujih mej preplavale ne boste,
Slavenska je ta zemlja vsa,
Sirov Madjar o blodnji tmine goste
Preklal jo je v razcepa dva.
In Madjarsag je sercu svete Slave
Že tisuč let strupeni zob,
Izbite ga — in veličanske glave
Pognal bo v zrak slavenski dob.

Ne zabite nesramniga psovanja,
„Nem ember tot“ Madjar velí;
Ne zabite na serbski zemlji klanja
Kovarskiga poslednih dni.
Pobiti so sinovi majke sive,
Zasramovan je svet oltar,
Oskrunjene so vaše čiste dive,
Banata cvet — kervav požar!

Ne zabite Tatranskih bratov slavnih,
Ki rešnika zdihujejo:
Ne zabite krivic viharjev davnih,
Sedajnosti pričina so.
Izročite tlačivniku plačilo,
Kervavi plod nebrojnih muk,
Recite mu, če kaj od več bi bilo:
Dolžan ostal je Svatopluk!

Osveta scer je Božja, pismo sodi,
In sodi prav, ni dvombe več;
Na vekomaj osveta Božja bodi,
Slavenski Jug je Božji meč —
Groziven meč obnašanju barbarskim,
Oskrunjenju slavenskih vad,
Trepet in strah zatiranju madjarskim,
Slobodi pak nevžugan grad.

Naprej tedaj, žareči meč osvete,
Slavenski Jug, junaška kri!
Naprej, naprej, postojne serda vnete,
V oserčje zmot, čez reke tri!
Evropa nej razumiti se vadi
Slavenskiga junaštva glas,
Ker, prej ko se železa ost ohladi,
Bo dela več za nas in vas!

Kaj neki poméni danes ta pesem na čêlu „Novicam“, ki že mnogo let ne prinašajo več pesniških umotvorov, — kako to, da danes s pesmijo na prvi strani zopet stopijo pred svét slovenski? Tako gotovo bode ugibal vsak čitatelj današnjega lista; drugi pa, katerim niso znana dela naših pesnikov, bodo vprašali, čigava je ta pesem, ki tako navdušeno kliče v boj na jugu?

Obojemu vprašanju damo ob enem odgovor.

To pesem, prekrasno politiško pesem, kakor da prav nalašč zloženo za današnje čase, so „Novice“ prinesle že leta 1848. v svojem 41. listu, ob priliki, ko je Jelačič peljal cesarsko armado proti Budapeštu za-dušit ondi krvavi punt Magjarov, pobratimov Turških. Da jo danes natisnejo vdrugič, storijo zato, da Slovencem objavijo veselo novico, da oni pesniški velikán — Koseski — ki je „Naprej“ zapel „slavenskemu Jugu“ že pred 30 leti meseca oktobra, obhaja 12. dne tega meseca svoj osemdeseti rojstni dan.

„Novice“, katerim je Koseski od leta 1844. počenši daroval vse svoje prekrasne poezije, ki so jim bile največa dika, spolnujejo tedaj le sveto svojo dolžnost, da spomin srečnega dne, v katerem se je Slovencem rodil toliko zasluženi mož, obhajajo najvredniše s tem, da natisnejo neprecenljivi njegov pesniški biser, ki je prav a tempo sedanje dni, dostavlja najtoplejšo željo, naj mili Bog nam še mnogo mnogo let ohrani ljubljenca slovenskega naroda in mu okrepcá zdravje s čistim gorenjskim zrakom, ki ga zdaj, oddaljen od soparnega Trsta, vživa v Podbrezji nad Kranjem, kamor mu pošiljemo presrečni klic: Živio, živio naš Koseski!